

# Englantina de set fulles

*Surgete su, che per voi clango.*

DANTE.

## I

El profeta del dolor  
féu brollar de son psalteri  
aquell flam abrusador  
que fou llum del captiveri.  
«Com cantarèm—deia ell—  
si ens trobam en terra estranya?  
i sentim el viu flagell  
de l'esclau, en nostra entranya?»

## II

Quan la Patria porta dol  
son les ànimes fecondes;  
en els dies sense sol  
posa'l blat arrels més fondes.  
Del dringar de la cadena

s'en fa més fort l'esperit,  
i el pit que entre dòls alena  
es muralla de granit.

## III

Any de neu es *any de Deu...*;  
quan la neu pels camps s'ha extesa,  
en cada tofa de neu  
hi ha la flor de una promesa.  
Servèm la llevor sagrada  
en el fons de nostre cor,  
si'l dolor l'ha fecondada,  
ja vindrà la messa d'or.

## IV

Si'ns prenien la bandera.  
encenèm en nostre pit  
el foc sant d'una foguera  
que flamegi dia i nit.  
Flama de sang, foc d'estrella  
que fulguri en nostres ulls  
i de llum de meravella  
els tindrem aviat curulls

## V

Si la llengua ens engrillonem,  
fèm que parlin nostres mans,  
i sentirem que'ns responen  
les mans de nostres germans.  
Si'l treball les torna dures,  
més dispostes les tindrem,  
i més franques, i més pures,  
i... mellor ens entendrem.

## VI

Damunt la enclusa'l ferrer,  
somniaut patries venjances,  
a cops de mall bat l'acer  
per a forjà escuts i llances,  
i, quan s'apaga'l caliu,  
la fornal ruixa i la venta,  
que'l foc encès és més viu  
si d'aigua i vent s'alimenta.

## VII

Si nostra ànima és *ben nostra*,  
també la Pàtria ho serà;  
el seny clar i seré'l rostre,  
esperem nostre demà.  
Nostres peus sagnants d'espines,  
i a la entranya un doll de fel,  
una pluja d'englantines  
ens caurà de dalt del cel.